

prima instanță – I. Hîrbu

dosarul nr.2ra-536/16

instanța de apel – A. Gheorghieș, A. Albu, N. Chircu

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Ion Druță

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Aramă Aliona, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Alionei Aramă împotriva lui Aramă Vitalie cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, și la cererea reconvențională a lui Aramă Vitalie împotriva Alionei Aramă cu privire la declararea nulității căsătoriei și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Aramă Aliona și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Telenești din 01 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 20 ianuarie 2014 Aramă Aliona a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Aramă Vitalie, intervenient accesoriu DASPF Telenești cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori cu mama și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 11 decembrie 2006 a înregistrat căsătoria cu Aramă Vitalie, în Primăria s. Chițcani în registrul actelor de stare civilă la nr. 24.

Precizează că, conviețuind în comun în familie s-au născut doi copii, fiul Aramă Vitalie născut la 17 iunie 2004 și fiica Aramă Georgeta născută la 21 ianuarie 2006.

Pe parcursul căsătoriei în familie s-a creat o atmosferă insuportabilă, în permanență existînd certuri și neînțelegeri cu pîrîtul.

Or, incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire în contextul atmosferei create fac imposibilă menținerea căsătoriei, motiv din care s-a adresat cu prezenta acțiune prin care solicită desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului ambilor copii la educația și întreținerea sa și încasarea de la Aramă Vitalie în beneficiul ei a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 1600 lei lunar, precizând că conviețuirea cu pârâtul și păstrarea familiei sunt imposibile.

Aramă Vitalie a depus cerere reconvențională împotriva Alionei Aramă prin care a solicitat declararea nulității căsătoriei încheiate între Aramă Aliona și Aramă Vitalie din 11 decembrie 2006, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că nu a semnat nici un act de căsătorie, și nu este căsătorit cu Aramă Aliona, fapt confirmat și prin concluziile Raportului de expertiză judiciară nr. 289 din 27 februarie 2015, consimțământul fiind viciat (semnătura fiind a altei persoane).

Prin hotărîrea Judecătoriei Telenești din 01 iunie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, s-a determinat domiciliul copiilor minori Aramă Vitalie născut la 17 iunie 2004 și Aramă Georgeta născută la 21 ianuarie 2006 cu mama Aramă Aliona, s-a încasat din contul lui Aramă Vitalie în beneficiul Alionei Aramă pensia de întreținere a copiilor minori Aramă Vitalie născut la 17 iunie 2004 și Aramă Georgeta născută la 21 ianuarie 2006 în sumă fixă a câte 800 lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 20 ianuarie 2014 și până la împlinirea majoratului copiilor, iar cererea reconvențională depusă de Aramă Vitalie a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Aramă Aliona și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Telenești din 01 iunie 2015.

La 12 ianuarie 2016 Aramă Aliona a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care căsătoria înregistrată între Aramă Aliona și Aramă Vitalie să fie desfăcută.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Consideră recurenta că instanța de apel contrar prevederilor art. 130 alin. (4) CPC, a examinat pricina unilateral, favorizînd astfel intimatul.

Susține Aramă Aliona că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate de către ea în cererea de apel, și anume la ceea ce a determinat pe Aramă Vitalie să înainteze cerere privind declararea nulității căsătoriei după ce acesta a fost condamnat la închisoare, or scopul acestuia nicidecum nu este restabilirea legalității procedurii de înregistrare a căsătoriei.

Examinînd cererea de recurs declarată de Aramă Aliona, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenteii, fără a indica vreun temei prevăzut

de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căroră, instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Aramă Aliona, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Aramă Aliona se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat